

ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

C 36/98 (ex N 249/B/97)

Ιταλία

(98/C 245/03)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(Άρθρα 92 έως 94 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας)

Ανακοίνωση της Επιτροπής βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, απευθυνόμενη στα κράτη μέλη και στους λοιπούς ενδιαφερομένους σχετικά με σχέδιο ενίσχυσης την οποία η Ιταλία προτίθεται να χορηγήσει προς όφελος των μικρομεσαίων επιχειρήσεων του στόχου 1 [εγγυητικά κεφάλαια συμμετοχών προς όφελος των ΜΜΕ του στόχου 1 — άρθρο 2 του νόμου αριθ. 341 της 8.8.1995 και διάταξη εφαρμογής (απόφαση της CIPE της 10.5.1995) — τροποποιήσεις της απόφασης της CIPE της 10.5.1995]

Με την κατωτέρω επιστολή, η Επιτροπή πληροφόρησε την κυβέρνηση για την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία.

«Με επιστολή της 10.4.1997, η Μόνιμη Ιταλική Αντιπροσωπεία, κοινοποίησε στην Επιτροπή, βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης, σχέδιο τροποποίησης της απόφασης της CIPE όσον αφορά τις διατάξεις εφαρμογής εγγυητικών κεφαλαίων συμμετοχών προς όφελος των ΜΜΕ του στόχου 1, που αναφέρεται στο άρθρο 2 του νόμου αριθ. 341 της 8.8.1995.

Ζητήθηκαν συμπληρωματικές πληροφορίες με το τέλεξ αριθ. 52140 της 5.5.1997, με το τέλεξ αριθ. 31756 της 5.8.1997 και με το τέλεξ αριθ. 14/3786 της 19.9.1997. Με το τέλεξ αριθ. 2326 της 12.1.1998 η Επιτροπή κάλεσε τις ιταλικές αρχές να απαντήσουν στο ανωτέρω αναφερόμενο τέλεξ της 19.9.1997.

Συμπληρωματικές πληροφορίες απεστάλησαν με επιστολή της Μόνιμης Ιταλικής Αντιπροσωπείας της 2.6.1997, που καταχωρήθηκε στις 5.6.1997, με φαξ της 21.7.1997, που καταχωρήθηκε στις 22.7.1997, με επιστολή της 27.11.1997, που καταχωρήθηκε στις 3.12.1997 και με επιστολή της 18.2.1998 που καταχωρήθηκε στις 4.3.1998.

Ο έλεγχος των εν λόγω μέτρων διαιρείται ως εξής:

— Υπό τον αριθμό N 249/A/97 η Επιτροπή εξέτασε και επέτρεψε βάσει των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης (επιστολή της Επιτροπής αριθ. SG(97) D/7216 της 25.8.1997), τις τροποποιήσεις των μέτρων που αναφέρονται στην απόφαση της CIPE της 10.5.1995, ως εφαρμόσιμες σε τομείς άλλους από τους τομείς της γεωργίας, της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας.

— Υπό τον αριθμό N 249/B/97 που αναφέρεται ως θέμα η Επιτροπή εξετάζει βάσει των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 2 του νόμου αριθ. 341 της 8.8.1995 (όσον αφορά τις γενικές αρχές του κεφαλαίου) και στην απόφαση της CIPE της 10.5.1995 (όσον αφορά τις λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου 2 του νόμου αριθ. 341/95) όπως αυτές τροποποιήθηκαν από τις διατάξεις που κοινοποιήθηκαν με επιστολή των ιταλικών αρχών στις 10.4.1997, που αναφέρεται ανωτέρω, ως εφαρμόσιμες στους τομείς της γεωργίας, της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας.

Η παρούσα ανακοίνωση αφορά αποκλειστικά την εφαρμογή των εν λόγω μέτρων στον τομέα του παραρτήματος II της συνθήκης (δηλαδή στον τομέα της γεωργίας, τόσο στο επίπεδο πρωτογενούς παραγωγής όσο και στο επίπεδο μεταποίησης και εμπορίας των εν λόγω προϊόντων, καθώς και στους τομείς της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας).

I. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

Τα μέτρα ενίσχυσης που τίθενται ως θέμα αποτελούν καθεστώς εγγυήσεων προς όφελος των ΜΜΕ των περιοχών που περιλαμβάνονται στο στόχο 1 της συνθήκης. Το καθεστώς ισχύει μέχρι τις 31.12.1999.

Τα εν λόγω μέτρα είναι τα κάτωθι:

- εγγυήσεις και επιδοτήσεις επιτοκίων για μέτρα παγιοποίησης χρεών
- εγγυήσεις συμμετοχικών δανείων
- εγγυήσεις συμμετοχών τραπεζών ή άλλων δημόσιων ή ιδιωτικών φορέων στο κεφάλαιο των ΜΜΕ. Τα μέτρα ενίσχυσης υπό μορφή παγιοποίησης χρεών και απόκτησης συμμετοχής στο κεφάλαιο σωρεύονται μεταξύ τους.

Ο προϋπολογισμός είναι της τάξης των 3 500 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών ($\pm 1 750$ εκατομμύρια Ecu).

Σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρείχαν οι ιταλικές αρχές στην επιστολή τους της 27.11.1997, σκοπός των ανωτέρω μέτρων είναι να επιτραπεί η παγιοποίηση una tantum των βραχυπρόθεσμων χρεών με μείωση του κόστους πιστώσεων στην αγορά καθώς και να διευκολυνθεί η πρόσβαση σε νέες μορφές χρηματοδότησης των ΜΜΕ προς όφελος του κεφαλαίου τους.

I.A. Οι εγγυήσεις μέτρων παγιοποίησης των χρεών

Η παγιοποίηση πρέπει να έχει διάρκεια έξι ετών με ένα έτος απόσβεσης. Το κεφάλαιο συμμετοχής χορηγεί στις ενδιαφερόμενες τράπεζες εγγύηση επί του 60 % του παγιοποιημένου κεφαλαίου. Η αμοιβή για την εγγύηση αποτελεί το 2 % του παγιοποιημένου κεφαλαίου. Η εγγύηση δεν δύναται να ενεργοποιηθεί εάν η πτώχευση επέλθει εντός των 18 μηνών που έπονται της χορήγησης της εγγύησης. Σε περίπτωση πτώχευσης της επιχείρησης το εγγυητικό κεφάλαιο συμμετοχής καλύπτει το 60 % της τραπεζικής πίστωσης κατά τη στιγμή της αφερεγγυότητας της επιχείρησης. Η παρέμβαση της εν λόγω εγγύησης πραγματοποιείται κατά τη στιγμή της έναρξης των διαδικασιών ανάκτησης των χρεών. Προβλέπεται επίσης η υποχρέωση για τις τράπεζες να ακολουθήσουν όσον αφορά το συμφέρον του κεφαλαίου τους τις αναγκαίες διαδικασίες για την ανάκτηση των χρεών.

Το εγγυητικό κεφάλαιο συμμετοχής δύναται επίσης να χορηγεί στις επιχειρήσεις επιδότηση επιτοκίου 4,5 % του ετήσιου τόκου για τα μέτρα παγιοποίησης. Η επιδότηση δεν μπορεί να υπερβαίνει το 40 % του τόκου αναφοράς κατά τη στιγμή υπογραφής της σύμβασης.

Η παγιοποίηση πρέπει να καλύπτει το ελάχιστο ποσό μεταξύ των κάτωθι ορίων:

- α) τα βραχυπρόθεσμα χρέη στις 30.9.1994.
- β) τα βραχυπρόθεσμα χρέη του τελευταίου προϋπολογισμού.
- γ) δέκα φορές τον κύκλο εργασιών της επιχείρησης όπως προκύπτει από τον τελευταίο προϋπολογισμό.

Προϋπόθεση για τη χορήγηση της ενίσχυσης είναι ότι η σχέση μεταξύ των μονίμων μέσων χρηματοδότησης και των ενσωμάτων και ασωμάτων κινητοποιήσεων μετά την παγιοποίηση δεν πρέπει να είναι κατώτερη από 0,75 %. Σε καμία περίπτωση το παγιοποιημένο κεφάλαιο δεν δύναται να είναι ανώτερο κατά δέκα φορές από τον κύκλο εργασιών της επιχείρησης. Οι ειδικές περιπτώσεις παγιοποίησης που υπερβαίνουν 40 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες (20 εκατομμύρια Ecu) κοινοποιούνται στην Επιτροπή κατά την έννοια που άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ.

I.B. Οι εγγυήσεις συμμετοχικών δανείων και εγγυήσεις απόκτησης συμμετοχής στο κεφάλαιο

Το κεφάλαιο συμμετοχής δύναται επίσης να χορηγήσει εγγυήσεις συμμετοχικών δανείων διάρκειας τουλάχιστον 10 ετών έως 60 % του ποσού των δανείων που χορηγούνται από τις τράπεζες ή από άλλους οργανισμούς. Η αμοιβή που πρέπει να καταβληθεί είναι το 1 % του δανειζόμενου ποσού. Η εγγύηση δεν ενεργοποιείται εάν η επιχείρηση κηρύξει πτώχευση εντός των 30 μηνών που έπονται της χορήγησης του δανείου. Το επιτόκιο συνάπτεται ελεύθερα μεταξύ της τράπεζας και της επιχείρησης.

Το κεφάλαιο συμμετοχής δύναται επίσης να χορηγήσει εγγυήσεις απόκτησης συμμετοχής δημόσιων ή ιδιωτικών φορέων στο κεφάλαιο των ΜΜΕ, εξαιρείται απόκτησης συμμετοχής από οργανισμούς που ελέγχονται πλήρως, άμεσα ή έμμεσα, από το κράτος. Η αμοιβή που πρέπει να καταβάλλεται για την εν λόγω εγγύηση αποτελεί το 0,75 % της συμμετοχής. Η συμμετοχή έχει μέγιστη διάρκεια πέντε ετών.

II. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

II.A. Εγγυήσεις

Η Επιτροπή θεωρεί τις εγγυήσεις που χορηγούνται από τα κράτη μέλη, κατά το μέτρο που δεν χορηγούνται υπό τις κανονικές συνθήκες της αγοράς, ως κρατικές ενισχύσεις που εξομοιούνται με επιδότηση επιτοκίου για δάνειο που αντιστοιχεί στην τιμή του εγγυόμενου ποσού.

Από πληροφορίες που παρείχαν οι ιταλικές αρχές στην επιστολή τους της 27.11.1997 που αναφέρεται ανωτέρω⁽¹⁾, προκύπτει ότι η ισχύουσα τιμή των εγγυήσεων, που υπολογίζεται σύμφωνα με τα κριτήρια που αναφέρονται στο σημείο 5 του παραρτήματος της ανακοίνωσης της Επιτροπής όσον αφορά τα καθεστώτα ενισχύσεων με περιφερειακό σκοπό (ΕΕ C 31 της 3.2.1979) είναι:

- 0,20 % όσον αφορά τις εγγυήσεις για δάνεια για παγιοποίηση χρεών,
- 1,20 % όσον αφορά τις εγγυήσεις για συμμετοχικά δάνεια,
- 1,45 % όσον αφορά τις εγγυήσεις απόκτησης συμμετοχής στο κεφάλαιο.

(1) Ποσοστό αναφοράς: 8,20 %, επιτόκιο που καταβάλλεται από το κράτος για δάνεια διάρκειας όμοιας με αυτή που χρησιμοποιείται ως βάση για τον καθορισμό ποσοστού αναφοράς: 6 %, αφαιρούμενης της αμοιβής που καταβάλλεται για την εγγύηση — 2 % στην περίπτωση παγιοποίησης των χρεών, 1 % στην περίπτωση συμμετοχικών δανείων και 0,75 % στην περίπτωση απόκτησης συμμετοχής στο κεφάλαιο.

Κατά συνέπεια οι εγγυήσεις που χορηγούνται από τα συμμετοχικά κεφάλαια αποτελούν πλεονέκτημα που επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό που θέτει τους δικαιούχους σε ευνοϊκότερες συνθήκες από τους ανταγωνιστές τους, γεγονός που δύναται να προκαλέσει στρεβλώσεις και να επηρεάσει τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών.

Όσον αφορά την κινητοποίηση 100 % της εγγύησης κατά τη στιγμή της δήλωσης αφερεγγυότητας της δικαιούχου επιχείρησης, η Επιτροπή θεώρησε ότι το εν λόγω καθεστώς συμβιβάζεται με τα κριτήρια της επιστολής της Επιτροπής της 5.4.1989 όσον αφορά την εγγύηση [SG(89)D/4328]. Πράγματι, σύμφωνα με τα εν λόγω κριτήρια, η Επιτροπή αποδέχεται τις εγγυήσεις μόνο εάν η χορήγησή τους εξαρτάται συμβατικά από ειδικούς όρους που δύνανται να φθάσουν μέχρι την υποχρεωτική δήλωση πτώχευσης της δικαιούχου επιχείρησης ή σε ανάλογη διαδικασία. Στην εν λόγω περίπτωση, σύμφωνα με τα κριτήρια αυτά, η πτώχευση της δικαιούχου επιχείρησης αποτελεί προϋπόθεση για την ενεργοποίηση της εγγύησης. Εξάλλου, προβλέπεται η υποχρέωση για τις τράπεζες να ακολουθούν —για το συμφέρον των κεφαλαίων τους— τις αναγκαίες διαδικασίες για την ανάκτηση των χρεών.

II.A.α) *Εγγυήσεις για μέτρα παγιοποίησης των χρεών*

Όσον αφορά τα μέτρα ενίσχυσης υπό μορφή επιδότησης επιτοκίου που σωφρονούνται με τις εγγυήσεις δανείων για παγιοποίηση χρεών, προκύπτει, από πληροφορίες που παρείχαν οι ιταλικές αρχές στην επιστολή τους της 27.11.1997 που αναφέρεται ανωτέρω, ότι το ισοδύναμο επιδότησης των μέτρων υπό μορφή επιδότησης επιτοκίου είναι 12,9 %. Το ποσοστό της ενίσχυσης υπό μορφή δανείων με επιδοτούμενο επιτόκιο σωφρονόμενο με το ισοδύναμο επιδότησης εγγύησης είναι, κατά συνέπεια, 13,1 % και μπορεί να φθάσει ποσοστό 100 % του εγγυόμενου ποσού στην περίπτωση προβληματικών επιχειρήσεων⁽²⁾.

Όσον αφορά τα μέτρα ενίσχυσης, είτε υπό μορφή εγγύησης δανείων, είτε υπό μορφή επιδότησης επιτοκίου, είτε υπό μορφή σώρευσης των εν λόγω μέτρων μεταξύ τους, που προρίζονται όλα για παγιοποίηση των χρεών των δικαιούχων επιχειρήσεων, οι ιταλικές αρχές υπογράμμισαν πολλές φορές ότι οι δικαιούχοι επιχειρήσεις είναι επιχειρήσεις βιώσιμες.

Εάν η Επιτροπή λάβει υπόψη το στοιχείο βιωσιμότητας των δικαιούχων επιχειρήσεων, οι εγγυήσεις και οι ενισχύσεις υπό μορφή επιδότησης επιτοκίου που αφορούν τα μέτρα παγιοποίησης χρεών, αποτελούν ενισχύσεις στη λειτουργία οι οποίες απαγορεύονται από τη συνθήκη, εφόσον δεν

δύνανται να θεωρηθούν ότι χορηγούνται για την ανάπτυξη του γεωργικού τομέα και του τομέα της αλιείας εντός του μέτρου που συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, διότι επηρεάζουν τον τομέα λόγω χρηματοδότησης που δεν αιτιολογείται βάσει του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ).

Εξάλλου, από διάφορα διαθέσιμα στοιχεία, προκύπτει ότι οι δικαιούχοι επιχειρήσεις δύνανται να καταστούν προβληματικές. Πράγματι, στο σημείο 28 της απόφασης CIPE της 20.5.1995 προβλέπεται ότι δύναται να χορηγηθούν ενισχύσεις για παγιοποίηση μόνο στις ΜΜΕ που παρέχουν επαρκείς προοπτικές οικονομικής εξυγίανσης. Υπονοείται, κατά συνέπεια, ότι οι δικαιούχοι δύνανται, κατά τη στιγμή χορήγησης των ενισχύσεων, να βρεθούν σε κατάσταση μη οικονομικής εξυγίανσης.

Επίσης προβλέπεται ότι η σχέση μεταξύ των μονίμων μέσων χρηματοδότησης και των ενσωμάτων και ασωμάτων ακινητοποιήσεων μετά την παγιοποίηση δεν πρέπει να είναι κατώτερη από 0,75 % (σημείο 29 της απόφασης CIPE της 20.5.1995). Το γεγονός ότι ο όρος αυτός απαιτείται ως αποτέλεσμα των μέτρων παγιοποίησης και όχι ως όρος που πρέπει να πληρούται κατά τη στιγμή χορήγησης της ενίσχυσης, οδηγεί στην εκτίμηση ότι οι δικαιούχοι επιχειρήσεις δύνανται να καταστούν προβληματικές και μόνο μέσω των υπό έλεγχο μέτρων παγιοποίησης μπορούν να αποκτήσουν ικανοποιητική οικονομική εξυγίανση.

Εάν ληφθεί υπόψη το στοιχείο προβληματικότητας που μπορούν να αντιμετωπίσουν οι δικαιούχοι επιχειρήσεις, τα εν λόγω μέτρα πρέπει να εξετάζονται υπό το φως των διατάξεων που αναφέρονται στο σημείο 3.1 των γενικών κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση των προβληματικών επιχειρήσεων (EE C 283 της 19.9.1997). Οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές αντικαθιστούν όσον αφορά τον τομέα των προϊόντων του παραρτήματος II της συνθήκης από την 1.1.1998, τις γενικές κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση των προβληματικών επιχειρήσεων που ίσχυαν προηγουμένως (EE C 368 της 23.12.1994).

Για το σκοπό αυτό πρέπει να υπογραμμισθεί ότι, βάσει των προηγουμένων κατευθυντηρίων γραμμών (EE C 368 της 23.12.1994, σημείο 2.2), στον τομέα των προϊόντων του παραρτήματος II της συνθήκης, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μπορούσε, εάν το επιθυμούσε, ως εναλλακτική ρύθμιση, να εφαρμόσει στους μεμονωμένους δικαιούχους τα ειδικά γεωργικά κριτήρια. Η εν λόγω εναλλακτική ρύθμιση δεν εφαρμόζεται πλέον, από τις 1.1.1998 (σημείο 4.4 των ανωτέρω κατευθυντηρίων γραμμών, EE C 283 της 19.9.1997).

Πράγματι, όσον αφορά το εφαρμόσιμο των μέτρων για την παγιοποίηση των χρεών στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, οι ιταλικές αρχές στην επιστολή τους της 18.2.1998, εξασφάλισαν την τήρηση των ειδικών γεωργικών κριτηρίων τα οποία, όπως έχει ήδη διευκρινισθεί, δεν εφαρμόζονται πλέον από την 1.1.1998.

⁽²⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής στα κράτη μέλη όσον αφορά την εφαρμογή των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης ΕΟΚ και του άρθρου 5 της οδηγίας 80/723/ΕΟΚ της Επιτροπής επί των δημοσίων επιχειρήσεων στη μεταποιητική βιομηχανία (EE C 307 της 13.11.1993, σ. 3)

Κατά συνέπεια, η αξιολόγηση των κριτηρίων για την παγιοποίηση χρεών, είτε όσον αφορά το γεωργικό τομέα είτε όσον αφορά τον τομέα της αλιείας, πραγματοποιήθηκε βάσει των διατάξεων που αφορούν τη διάσωση των προβληματικών επιχειρήσεων που αναφέρονται στις γενικές κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση των προβληματικών επιχειρήσεων που ισχύουν επί του παρόντος (ΕΕ C 283 της 19.9.1997, σημείο 3.1).

Σύμφωνα με τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές, οι ενισχύσεις διάσωσης πρέπει:

- να αποτελούν βοήθεια ρευστότητας υπό τη μορφή εγγυήσεων δανείου ή δανείων με τα συνήθη εμπορικά επιτόκια,
- να περιορίζονται στο ποσό απαιτείται για τη διατήρηση των δραστηριοτήτων της επιχείρησης (για παράδειγμα, να καλύπτουν τα μισθολογικά έξοδα και τις κανονικές προμήθειες),
- να καταβάλλονται μόνο για το διάστημα που απαιτείται (γενικά μέχρι έξι μήνες) για να εκπονηθεί το απαραίτητο και εφικτό σχέδιο εξυγίανσης,
- να δικαιολογείται βάσει σοβαρών κοινωνικών προβλημάτων και να μην έχει αρνητικές συνέπειες στη βιομηχανία σε άλλα κράτη μέλη.

Στην εν λόγω περίπτωση δεν πληρούνται όλοι οι ανωτέρω όροι. Πράγματι, η ενίσχυση υπό μορφή επιδοτήσεως επιτοκίου δεν επιστρέφεται. Εξάλλου, οι ιταλικές αρχές δεν παρείχαν τις αναγκαίες πληροφορίες για να ελεγχθεί εάν το ποσό ενίσχυσης περιορίζεται στο ποσό που απαιτείται για την εκμετάλλευση των δικαιούχων επιχειρήσεων.

Όσον αφορά τον τρίτο όρο σχετικά με τη χορήγηση των ενισχύσεων για τη διάσωση, δηλαδή ότι η ενίσχυση πρέπει να καταβάλλεται μόνο για το διάστημα που απαιτείται (γενικά μέχρι έξι μήνες) για τον καθορισμό των αναγκαίων και εφικτών μέτρων αναδιάρθρωσης, στην εν λόγω περίπτωση, ο όρος αυτός δεν πληρούται. Πράγματι, η διάρκεια παγιοποίησης είναι τουλάχιστον έξι έτη. Η χορήγηση των μέτρων δεν συνδέεται με κανένα σχέδιο αναδιάρθρωσης. Οι μόνοι όροι που αφορούν τη βιωσιμότητα της δικαιούχου επιχείρησης είναι ότι η εγγύηση δεν δύναται να ενεργοποιηθεί εάν η πτώχευση επέλθει εντός 18 μηνών που έπονται της χορήγησης της ενίσχυσης και ότι μετά από τα μέτρα παγιοποίησης η σχέση μεταξύ μόνιμων μέσων χρηματοδότησης και ενσωμάτων και ασωμάτων ακινητοποιήσεων της δικαιούχου επιχείρησης δεν πρέπει να είναι κατώτερη από 0,75 %.

Όσον αφορά τις διατάξεις σχετικά με την αναδιάρθρωση των προβληματικών επιχειρήσεων, που αναφέρονται στο σημείο 3.2, των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση των ανωτέρω αναφερομένων προβληματικών επιχειρήσεων (ΕΕ C 283 της 19.9.1997, σημείο 3.2), οι εν λόγω διατάξεις δεν δύνανται να ληφθούν υπόψη για τον έλεγχο των εν λόγω μέτρων δεδομένου ότι δεν προβλέπεται κανένα σχέδιο αναδιάρθρωσης. Δεν υπάρχει καμία συνεισφορά ιδίων πόρων των δικαιούχων επιχειρήσεων και καμία μείωση του παραγωγικού δυναμικού.

Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, σε αυτό το στάδιο της διαδικασίας η Επιτροπή αμφιβάλλει κατά πόσο οι εν λόγω ενισχύσεις δύνανται να θεωρηθούν ότι εξυπηρετούν την ανάπτυξη του γεωργικού τομέα και του τομέα της αλιείας εντός του μέτρου που συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, εφόσον δύνανται να επηρεάσουν τους τομείς λόγω αδικαιολόγητης χρηματοδότησης που μπορεί να αποτελέσει μη αιτιολογημένη ενίσχυση στη λειτουργία κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) και, κατά συνέπεια, απαγορευόμενη από τη συνθήκη.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία κατά την έννοια του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης όσον αφορά τις διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 του νόμου αριθ. 341 της 8.8.1995 καθώς και όσον αφορά τις διατάξεις εφαρμογής (απόφαση της CIPE της 10.5.1995) και των τροποποιήσεών τους, σχετικά με τα μέτρα παγιοποίησης χρεών εφόσον εφαρμόζονται στον τομέα των προϊόντων του παραρτήματος II της συνθήκης (γεωργία, αλιεία και υδατοκαλλιέργεια) προς όφελος των επιχειρήσεων που δεν αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες ή ακόμη, στην περίπτωση που οι δικαιούχοι επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν δυσκολίες, διότι τα εν λόγω μέτρα δεν συμβιβάζονται με τις κοινοτικές διατάξεις όσον αφορά τις ενισχύσεις για τη διάσωση των προβληματικών επιχειρήσεων που αναφέρονται στις γενικές κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση των ανωτέρω αναφερομένων προβληματικών επιχειρήσεων (ΕΕ C 368 της 23.12.1994, σημείο 3.1).

II.A.6) *Εγγυήσεις συμμετοχικών δανείων των τραπεζών και απόκτησης συμμετοχής του δημόσιου ή ιδιωτικού φορέα στο κεφάλαιο των επιχειρήσεων*

Τα εν λόγω μέτρα προβλέπουν επίσης εγγυήσεις συμμετοχικών δανείων και απόκτησης συμμετοχής των δημόσιων ή ιδιωτικών φορέων στο κεφάλαιο των επιχειρήσεων. Οι εγγυήσεις συμμετοχικών δανείων αποτελούν εναλλακτική ρύθμιση των μέτρων παγιοποίησης χρεών, ενώ οι εγγυήσεις απόκτησης συμμετοχής του δημόσιου ή ιδιωτικού φορέα μπορούν να σωρευθούν με τα μέτρα παγιοποίησης χρεών. Κατά συνέπεια, σύμφωνα με τα στοιχεία που διαθέτει η Επιτροπή, οι εγγυήσεις συμμετοχικών δανείων και οι εγγυή-

σεις απόκτησης συμμετοχής δημόσιων ή ιδιωτικών φορέων στο κεφάλαιο των επιχειρήσεων δύνανται να αφορούν τις προβληματικές καθώς και τις μη προβληματικές επιχειρήσεις.

Οι εγγυήσεις απόκτησης συμμετοχής του δημόσιου καθώς και η απόκτηση συμμετοχής του δημόσιου φορέα ως τέτοιες πρέπει να αξιολογηθούν βάσει των κανόνων ανταγωνισμού. Πράγματι, η απόκτηση συμμετοχής του δημόσιου φορέα στο κεφάλαιο δύναται να θεωρηθεί ως ενίσχυση εάν δεν ανταποκρίνεται στο κριτήριο ιδιωτικής επένδυσης, ιδίως εάν πραγματοποιείται σε προβληματικές επιχειρήσεις ή που έχουν απόδοση κατώτερη από την κανονική απόδοση⁽³⁾.

Όσον αφορά τις εγγυήσεις συμμετοχικών δανείων και τις εγγυήσεις απόκτησης συμμετοχής δημόσιων και ιδιωτικών φορέων στο κεφάλαιο των επιχειρήσεων, εφόσον οι εν λόγω εγγυήσεις, για τους λόγους που αναφέρονται ανωτέρω στο σημείο II.A, αποτελούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης, το στοιχείο ενίσχυσης συνίσταται στην επιδότηση επιτοκίου για τα δάνεια και τις εγγυήσεις απόκτησης συμμετοχής που καλύπτονται από την εγγύηση και δύναται να φθάσει σε ποσοστό 100 % του ποσού που καλύπτεται από την εγγύηση στην περίπτωση των προβληματικών επιχειρήσεων⁽⁴⁾.

Όσον αφορά τις εγγυήσεις συμμετοχικών δανείων ή για απόκτηση συμμετοχής του δημόσιου φορέα ή ιδιωτικών φορέων στο κεφάλαιο των ΜΜΕ που αναφέρονται στο σημείο 20 του σχεδίου τροποποίησης της απόφασης της CΙΡΕ της 10.5.1995 —στην περίπτωση των μη προβληματικών δικαιούχων επιχειρήσεων— οι εγγυήσεις του κράτους για συμμετοχικά δάνεια και για συμμετοχή δημόσιων ή ιδιωτικών φορέων στο κεφάλαιο των επιχειρήσεων, στον τομέα των προϊόντων του παραρτήματος II της συνθήκης, δύνανται, γενικά, να επιτρέπονται, υπό τον όρο ότι οι εν λόγω μορφές συμμετοχής προορίζονται αποκλειστικά για την πραγματοποίηση επενδύσεων και ότι τηρούνται οι όροι και οι περιορισμοί που αναφέρονται στις αντίστοιχες κοινοτικές διατάξεις [για τις επενδύσεις στο επίπεδο μεταποίησης και εμπορίας των γεωργικών προϊόντων βλέπε πλαίσιο των κρατικών ενισχύσεων όσον αφορά τις επενδύσεις στον τομέα της μεταποίησης και εμπορίας των γεωργικών προϊόντων (ΕΕ C 29 της 2.2.1996), για τις επενδύσεις στο επίπεδο της πρωτογενούς γεωργικής παραγωγής, γενικά, όσον αφορά τα μέτρα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 8 παράγραφος 4, του άρθρου 25, του άρθρου 26 ή του άρθρου 29 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 950/97 (ΕΕ L 142 της 2.6.1997) 35 % [75 % στις μειονεκτικές περιοχές κατά την έννοια των άρθρων 22 έως 25 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 950/75 που αναφέρεται ανωτέρω] και για τις επενδύσεις στον τομέα της αλιείας βλέπε κατευθυντήριες γραμμές για τον έλεγχο των εθνικών ενισχύσεων στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας (ΕΕ C 100 της 27.3.1997, σ. 12) και κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3699/93 της 21.12.1993 (ΕΕ L 346 της 31.12.1993, σ. 1)].

⁽³⁾ Βλέπε υποσημείωση 2.

⁽⁴⁾ Βλέπε υποσημείωση 2.

Πράγματι, εάν η κρατική ενίσχυση υπό μορφή εγγυήσεως συμμετοχικών δανείων ή συμμετοχής στο κεφάλαιο των μη προβληματικών επιχειρήσεων δεν προοριζόταν για την υλοποίηση επενδύσεων, θα αποτελούσε ενίσχυση στη λειτουργία μη αιτιολογούμενη κατά το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) και, κατά συνέπεια, απαγορευόμενη από τη συνθήκη.

Στο σημείο 5 του τέλεξ αριθ. 31756 της 5.8.1997 (σημείο 3 του τέλεξ αριθ. 14/3786 της 19.9.1997 σχετικά με τον τομέα της αλιείας), η Επιτροπή εξήτησε κυρίως από τις ιταλικές αρχές τα κάτωθι:

- να εξασφαλισθεί ότι οι συμμετοχές του δημόσιου φορέα και οι εγγυήσεις του κράτους που αναφέρονται ανωτέρω προορίζονται αποκλειστικά για την πραγματοποίηση επενδύσεων,
- να εξασφαλισθεί ότι στην περίπτωση εφαρμογής των μέτρων που αναφέρονται ανωτέρω ή της σώρευσης αυτών στον τομέα μεταποίησης και εμπορίας των γεωργικών προϊόντων ή στον τομέα της αλιείας, οι όροι, τα μέγιστα ποσοστά και οι περιορισμοί που αναφέρονται στις διατάξεις που διέπουν αυτό τον τύπο ενισχύσεων που αναφέρονται ανωτέρω, θα τηρηθούν,
- να διευκρινισθεί εάν τα μέτρα συμμετοχής που προορίζονται για την πραγματοποίηση επενδύσεων στο γεωργικό τομέα αφορούν αποκλειστικά τον τομέα μεταποίησης και εμπορίας των γεωργικών προϊόντων ή επίσης και την πρωτογενή γεωργική παραγωγή.

Στην επιστολή τους της 27.11.1997 (επιστολή της 18.2.1998 όσον αφορά τον τομέα της αλιείας) οι ιταλικές αρχές απήρτησαν κυρίως ότι "... το εν λόγω καθεστώς ενίσχυσης δεν αφορά τις υποθέσεις που διατυπώθηκαν ... στο σημείο 5 του τέλεξ της Επιτροπής της 5.8.1997 που αναφέρεται ανωτέρω (αντίστοιχα στο σημείο 3 του τέλεξ της 19.9.1997 όσον αφορά τον τομέα αλιείας)."

Από τις πληροφορίες που παρείχαν οι ιταλικές αρχές δεν δύναται να συναχθεί το συμπέρασμα εάν τα εν λόγω μέτρα ενισχύσεων δηλαδή οι εγγυήσεις του κράτους για συμμετοχικά δάνεια δημόσιων ή ιδιωτικών φορέων και οι εγγυήσεις για συμμετοχή δημόσιων ή ιδιωτικών φορέων στο κεφάλαιο των επιχειρήσεων, δεν εφαρμόζονται στο γεωργικό τομέα και στον τομέα αλιείας, ή εάν εφαρμόζονται στους εν λόγω τομείς αλλά όχι σύμφωνα με τους όρους και τους περιορισμούς που προβλέπονται από την πρακτική της Επιτροπής και τις κοινοτικές διατάξεις που αναφέρονται ανωτέρω.

Εξάλλου, στην επιστολή τους της 27.11.1997 και επιστολή της 18.2.1998, οι ιταλικές αρχές δήλωσαν ότι “το εν λόγω καθυστάς παγιοποίησης των χρεών δεν συνδέεται με την πραγματοποίηση επενδύσεων, ούτε στο παρελθόν, ούτε στο μέλλον”. Εφόσον τα μέτρα όσον αφορά της εγγυήσεις απόκτησης συμμετοχής σωρεύονται με τα μέτρα παγιοποίησης των χρεών για τον ίδιο σκοπό, οι δηλώσεις αυτές οδηγούν σε αμφιβολία κατά πόσο η απαίτηση συμμετοχής στο κεφάλαιο χορηγείται σύμφωνα με τις αντίστοιχες κοινοτικές διατάξεις που αναφέρονται ανωτέρω.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θεωρεί ότι βάσει των πληροφοριών που παρέχουν οι ιταλικές αρχές υφίσταται αμφιβολία κατά πόσο τα εν λόγω μέτρα δύνανται να εφαρμοσθούν στο γεωργικό τομέα και στον τομέα αλιείας και ότι θα αποτελούσαν μη αιτιολογημένες ενισχύσεις στη λειτουργία υπό την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) και, κατά συνέπεια, ενισχύσεις που απαγορεύονται από τη συνθήκη.

Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης όσον αφορά το άρθρο 92 του νόμου αριθ. 341 της 8.8.1995 καθώς και έναντι των διατάξεων εφαρμογής (απόφαση της CIPE της 10.5.1995) και των τροποποιήσεων τους όσον αφορά τις εγγυήσεις συμμετοχικών δανείων και απόκτησης συμμετοχής του δημόσιου ή ιδιωτικού φορέα σε επιχειρηματικό κεφάλαιο καθώς και τις εγγυήσεις συμμετοχής του δημόσιου φορέα, εφόσον, στην περίπτωση που αφορούν μη προβληματικές επιχειρήσεις, δεν συμβιβάζονται με τα ειδικά κριτήρια και τις κοινοτικές διατάξεις που εφαρμόζονται στον τομέα των προϊόντων του παραρτήματος II που αναφέρονται ανωτέρω.

Στην περίπτωση κατά την οποία οι εγγυήσεις συμμετοχικών δανείων ή απόκτησης συμμετοχής του δημόσιου ή ιδιωτικού φορέα σε επιχειρηματικό κεφάλαιο αφορούν προβληματικές επιχειρήσεις, ισχύουν οι ίδιες αξιολογήσεις και τα συμπέρασμα που αναφέρονται στο σημείο II.A) ανωτέρω.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης έναντι του άρθρου 2 του νόμου αριθ. 341 της 8.8.1995 καθώς και έναντι των διατάξεων εφαρμογής (απόφαση της CIPE της 10.5.1995) και των τροποποιήσεων αυτών όσον αφορά τις εγγυήσεις συμμετοχικών δανείων και απόκτησης συμμετοχής δημόσιων και ιδιωτικών φορέων σε επιχειρηματικό κεφάλαιο καθώς και συμμετοχής του δημοσίου, εφόσον, στην περίπτωση κατά την οποία σωρεύονται με τα μέτρα παγιοποίησης χρεών ή αποτελούν εναλλακτική ρύθμιση αυτών, αλλά αφορούν επίσης τις προβληματικές επιχειρήσεις, δεν συμβιβάζονται με τις κοινοτικές διατάξεις που αφορούν τις ενισχύσεις για τη διάσωση προβληματικών επιχειρήσεων που αναφέρονται στις γενικές κοινοτικές κατευ-

θυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση των προβληματικών επιχειρήσεων που αναφέρονται ανωτέρω (EE C 368 της 23.12.1994, σημείο 3.1) (βλέπε αξιολόγηση του σημείου II.A) ανωτέρω).

Οι διατάξεις της ανωτέρω αναφερόμενης απόφασης CIPE (σημείο 18 αυτής) εξαιρούν την παρέμβαση εγγυητικών κεφαλαίων συμμετοχής για την απόκτηση συμμετοχής εταιριών οι οποίες ελέγχονται εξ ολοκλήρου άμεσα ή έμμεσα από το κράτος.

Ωστόσο, μεταξύ των τροποποιήσεων που κοινοποιήθηκαν από τις ιταλικές αρχές, αναφέρεται εισαγωγή της κάτωθι περιόδου (σημείο 20 της απόφασης CIPE της 10.5.1995 όσον αφορά την απόκτηση συμμετοχής του δημόσιου φορέα):

“[...] Επίσης η RIBS Spa, ως δημόσια εταιρία, μόνο για το γεωργικό και βιομηχανικό τομέα, δύνανται, κατά την έννοια του νόμου 662/96, να συμμετέχει σε αύξηση του κεφαλαίου, υποβάλλοντας ετήσια έκθεση όσον αφορά τις πραγματοποιούμενες ενέργειες και την εξέλιξή τους στο Υπουργείο Γεωργίας το οποίο ενημερώνει σχετικά την CIPE”.

Δεδομένου ότι η Επιτροπή εξήγησε εξηγήσεις όσον αφορά την εν λόγω τροποποίηση σχετικά με τη συμμετοχή του δημοσίου μέσω της RIBS Spa, οι ιταλικές αρχές, στην επιστολή τους της 18.2.1998, δήλωσαν κυρίως ότι δεν αποτελεί εγγυητικό κεφάλαιο συμμετοχής και ότι έχει πραγματοποιηθεί υπό τις συνθήκες της αγοράς, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αριθ. 662/97.

Όσον αφορά την πρώτη από τις εν λόγω βεβαιώσεις (το υπό εξέταση κεφάλαιο δεν εγγυάται την απόκτηση συμμετοχής της RIBS Spa), η Επιτροπή το λαμβάνει υπόψη, αναφέροντας συγχρόνως ότι η αναφορά στη δραστηριότητα της RIBS Spa στο σημείο 20 της υπό εξέταση απόφασης, δεν αποτελεί λογική συνέπεια των προηγούμενων διατάξεων.

Όσον αφορά τη δεύτερη των βεβαιώσεων των ιταλικών αρχών (σύμφωνα με την οποία οι παρεμβάσεις της RIBS Spa δεν αποτελούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης) η Επιτροπή αναφέρεται στο τέλος της, της 2.3.1997 με το οποίο, κατόπιν της ανακοίνωσης εκ μέρους των ιταλικών αρχών, του άρθρου 2 παράγραφος 132 του νόμου αριθ. 662/96 (δημοσιονομικός νόμος 1997), ανακοίνωσε στις ιταλικές αρχές τα κάτωθι:

“[...] το εφαρμόσιμο των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης στις περιπτώσεις εφαρμογής της εν λόγω διάταξης δεν δύναται να εξαιρεθεί βάσει των στοιχείων που διαθέτει η Επιτροπή στο παρόν στάδιο·

η αξιολόγηση του συμβατού ενδεχομένων στοιχείων ενίσχυσης που αναφέρονται στις περιπτώσεις εφαρμογής της διάταξης δύναται να πραγματοποιηθεί μόνο βάσει λεπτομερέστερων πληροφοριών όσον αφορά τους όρους σχετικά με μία ή περισσότερες ειδικές περιπτώσεις (μεμονωμένες περιπτώσεις ή καθεστώτα)·

οι υποχρεώσεις πληροφόρησης του κράτους μέλους έναντι της Επιτροπής όσον αφορά κάθε περίπτωση εφαρμογής, καθορίζονται στην ανωτέρω ανακοίνωση της Επιτροπής (κοινοποίηση εκ των προτέρων άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης, πληροφόρηση εκ των υστέρων στο σημείο 4.2 της ανωτέρω ανακοίνωσης⁽⁵⁾, προηγούμενη πληροφόρηση στο σημείο 4.4 της ίδιας ανακοίνωσης).

Λαμβανομένου υπόψη ότι οι διατάξεις του άρθρου 2 παράγραφος 132 του νόμου αριθ. 663/96 δεν προβλέπουν άμεσα εφαρμοζόμενα μέτρα (δηλαδή, χωρίς άλλες πράξεις που καθορίζουν τη σημασία και τους όρους εφαρμογής), η ανακοίνωση της Μόνιμης Ιταλικής Αντιπροσωπείας, της 7ης Μαρτίου 1997, δεν έχει καταγραφεί προς στιγμή και όσον αφορά την εν λόγω διάταξη, στον κατάλογο των ενισχύσεων. Οι ιταλικές αρχές καλούνται να διαβιβάσουν στην Επιτροπή κάθε μεταγενέστερη διάταξη που έχει υιοθετηθεί κατ' εφαρμογή του εν λόγω άρθρου.”

Καμία ανακοίνωση δεν έγινε εν συνεχεία από τις ιταλικές αρχές. Εν όψει αυτού, η Επιτροπή ζητά από την ιταλική κυβέρνηση να διευκρινίσει εάν έχουν εγκριθεί οι διατάξεις εφαρμογής του άρθρου 2 παράγραφος 132 του νόμου αριθ. 662/97 και, εάν ναι, να τις διαβιβάσουν στην Επιτροπή, όπως έχει ζητηθεί με το ανωτέρω αναφερόμενο τέλεξ της 20.3.1997.

Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω εκτιμήσεων, η Επιτροπή καλεί την Ιταλία, στο πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης, να υποβάλει τις παρατηρήσεις της και να παράσχει κάθε πληροφορία για την αξιολόγηση των μέτρων εντός προθεσμίας ενός μηνός που υπολογίζεται από την ημερομηνία λήψεως της παρούσας επιστολής. Καλεί τις ιταλικές αρχές να διαβιβάσουν αμέσως αντίγραφο της εν λόγω επιστολής στον ενδεχόμενο δικαιούχο της ενίσχυσης.

Η Επιτροπή υπενθυμίζει στην Ιταλία το ανασταλτικό αποτέλεσμα του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ και επισύρει την προσοχή της στην επιστολή σε όλα τα κράτη μέλη, της 22.2.1995, στην οποία αναφέρεται ότι κάθε ενίσχυση που χορηγείται παράνομα μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο ανάκτησης από το δικαιούχο της και/ή άρνησης καταλογισμού στον προϋπολογισμό του ΕΓΤΠΕ της δαπάνης σχετικά με τα εθνικά μέτρα που επηρεάζουν άμεσα τα κοινοτικά μέτρα, σύμφωνα με τις διαδικασίες του εθνικού δικαίου και συμπεριλαμβάνοντας τόκο που υπολογίζεται βάσει του ποσοστού αναφοράς όσον αφορά τις περιφερειακές ενισχύσεις, που αρχίζει να υπολογίζεται από την ημερομηνία κατά την οποία έχει χορηγηθεί η ενίσχυση.

Με την παρούσα επιστολή η Επιτροπή πληροφορεί την Ιταλία ότι θα πληροφορήσει τα άλλα κράτη μέλη και τους τρίτους ενδιαφερομένους με δημοσίευση της παρούσας επιστολής στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Θα πληροφορήσει επίσης τα ενδιαφερόμενα μέρη στις χώρες ΕΖΕΣ που έχουν υπογράψει τη συμφωνία ΕΟΧ, με δημοσίευση σημείωσης στην προσθήκη ΕΟΧ της Επίσημης Εφημερίδας, καθώς και τις υπεύθυνες αρχές της ΕΖΕΣ, αποστέλλοντας αντίγραφο της παρούσας επιστολής. Όλα τα ανωτέρω ενδιαφερόμενα μέρη καλούνται να υποβάλλουν τις παρατηρήσεις του εντός προθεσμίας ενός μηνός από την ημερομηνία της εν λόγω δημοσίευσης.

Στην περίπτωση κατά την οποία η εν λόγω επιστολή περιλαμβάνει εμπιστευτικά στοιχεία τα οποία δεν πρέπει να δημοσιευθούν, καλείστε να πληροφορήσετε σχετικά την Επιτροπή, εντός προθεσμίας 15 εργάσιμων ημερών που υπολογίζονται από την ημερομηνία λήψεως της παρούσας επιστολής. Εάν η Επιτροπή, δεν λάβει αιτιολογημένη απάντηση εντός της καθορισμένης προθεσμίας, θα θεωρήσει ότι συμφωνείτε με τη δημοσίευση του κειμένου εξ ολοκλήρου. Η εν λόγω αίτηση καθώς και οι ανωτέρω πληροφορίες που ζητούνται από την Επιτροπή πρέπει να αποσταλούν με συστημένη επιστολή ή με φαξ στην κάτωθι διεύθυνση:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
Γενική Διεύθυνση Γεωργίας
Διεύθυνση VI Β.Ι
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Βρυξέλλες
Φαξ αριθ. (32-2) 296 21 51»

Η Επιτροπή τάσσει στα άλλα κράτη μέλη και στους λοιπούς ενδιαφερομένους προθεσμία ενός μηνός για να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τα εν λόγω μέτρα από την ημερομηνία της παρούσας δημοσίευσης και στην ακόλουθη διεύθυνση:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Βρυξέλλες

Οι εν λόγω παρατηρήσεις θα ανακοινωθούν στην ιταλική κυβέρνηση.

⁽⁵⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής όσον αφορά τις εισφορές σε κεφάλαιο που πραγματοποιήθηκαν από το κράτος (Δελτίο των ΕΚ 9-1984).